

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ КОРЕЈЕ О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК

Члан 1.

Потврђује се Уговор између Републике Србије и Републике Кореје о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак, потписан 22. јануара 2016. године у Београду, у оригиналу на српском, корејском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Уговора између Републике Србије и Републике Кореје о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак у оригиналу на српском језику гласи:

УГОВОР

ИЗМЕЂУ

РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

И

РЕПУБЛИКЕ КОРЕЈЕ

О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА У
ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК

РЕПУБЛИКА СРБИЈА**И****РЕПУБЛИКА КОРЕЈА**

у жељи да закључе Уговор о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак, са циљем да створе стабилне услове за свеобухватни развој привредне и друге сарадње и улагања између две земље,

споразумеле су се о следећем:

Члан 1.**ЛИЦА НА КОЈА СЕ ПРИМЕЊУЈЕ УГОВОР**

Овај уговор примењује се на лица која су резиденти једне или обе државе уговорнице.

Члан 2.**ПОРЕЗИ НА КОЈЕ СЕ ПРИМЕЊУЈЕ УГОВОР**

1. Овај уговор примењује се на порезе на доходак које заводи држава уговорница или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе, независно од начина наплате.
2. Порезима на доходак сматрају се сви порези који се заводе на укупан доходак или на делове дохотка, укључујући порезе на добитак од отуђења покретних ствари или непокретности, порезе на укупне износе зарада које исплаћују предузећа, као и порезе на прираст имовине.
3. Порези на које се примењује овај уговор су:
 - 1) у Србији:
 - (1) порез на добит правних лица; и
 - (2) порез на доходак грађана
(у даљем тексту: „српски порез”);
 - 2) у Кореји:
 - (1) порез на доходак;
 - (2) порез на добит корпорација;
 - (3) посебан порез за развој села; и
 - (4) локални порез на доходак
(у даљем тексту: „корејски порез”).
4. Уговор се примењује и на исте или битно сличне порезе који се после датума потписивања овог уговора заведу поред или уместо постојећих пореза.

Надлежни органи држава уговорница обавештавају једни друге о значајним променама извршеним у њиховим пореским законима.

Члан 3.

ОПШТЕ ДЕФИНИЦИЈЕ

1. За потребе овог уговора, осим ако контекст не захтева друкчије:
 - 1) изрази „држава уговорница” и „друга држава уговорница” означавају Србију или Кореју, зависно од смисла;
 - 2) израз „Србија” означава Републику Србију, а употребљен у географском смислу означава територију Републике Србије;
 - 3) израз „Кореја” означава Републику Кореју, а употребљен у географском смислу, територију Републике Кореје укључујући њено територијално море и било које подручје које се граничи са територијалним морем Републике Кореје које је, у складу са међународним правом, било или убудуће, по законима Републике Кореје, може бити означено као подручје унутар којег Република Кореја може да врши суверена права или јурисдикцију у односу на морско дно и подземље и њихова природна богатства;
 - 4) израз „држављанин”, у односу на државу уговорнику, означава:
 - (1) физичко лице које има држављанство државе уговорнице;
 - (2) правно лице, партнерство или удружење које такав статус има на основу законодавства важећег у тој држави уговорници.
 - 5) израз „порез” означава српски порез или корејски порез, зависно од смисла;
 - 6) израз „лице” обухвата физичко лице, компанију и свако друго друштво лица;
 - 7) израз „компанија” означава правно лице или било који ентитет који се сматра правним лицем за пореске сврхе;
 - 8) изрази „предузеће државе уговорнице” и „предузеће друге државе уговорнице” означавају предузеће којим управља резидент државе уговорнице, односно предузеће којим управља резидент друге државе уговорнице;
 - 9) израз „међународни саобраћај” означава саобраћај бродом или ваздухопловом који обавља предузеће државе уговорнице, осим ако се саобраћај обавља бродом или ваздухопловом искључиво између места у другој држави уговорници;
 - 10) израз „надлежан орган” означава:
 - (1) у Србији, Министарство финансија или његовог овлашћеног представника;
 - (2) у Кореји, Министра стратегије и финансија или његовог овлашћеног представника.

2. Када држава уговорница примењује Уговор, сваки израз који у њему није дефинисан има значење, осим ако контекст не захтева друкчије, које има у време примене Уговора, према закону те државе о порезима на које се Уговор примењује и значење према важећим пореским законима које примењује та држава има предност у односу на значење које том изразу дају други закони те државе.

Члан 4.

РЕЗИДЕНТ

1. Израз „резидент државе уговорнице”, за потребе овог уговора, означава лице које, према законима те државе, подлеже опорезивању у тој држави по основу свог пребивалишта, боравишта, места главне управе, седишта управе или другог мерила сличне природе, и укључује ту државу, њену политичку јединицу или јединицу локалне самоуправе. Овај израз не обухвата лице које у тој држави подлеже опорезивању само за доходак из извора у тој држави.

2. Ако је, према одредбама става 1. овог члана, физичко лице резидент обе државе уговорнице, његов се статус одређује на следећи начин:

- 1) сматра се да је резидент само државе у којој има стално место становиња; ако има стално место становиња у обе државе, сматра се да је резидент само државе са којом су његове личне и економске везе тешње (средиште животних интереса);
- 2) ако не може да се одреди у којој држави има средиште животних интереса или ако ни у једној држави нема стално место становиња, сматра се да је резидент само државе у којој има уобичајено место становиња;
- 3) ако има уобичајено место становиња у обе државе или га нема ни у једној од њих, сматра се да је резидент само државе чији је држављанин;
- 4) ако је држављанин обе државе или ниједне од њих, надлежни органи држава уговорнице решиће питање заједничким договором.

3. Ако је, према одредбама става 1. овог члана лице, осим физичког, резидент обе државе уговорнице, сматра се да је резидент само државе у којој се налази његово средиште стварне управе.

Члан 5.

СТАЛНА ПОСЛОВНА ЈЕДИНИЦА

1. Израз „стална пословна јединица”, за потребе овог уговора, означава стално место преко кога предузеће потпуно или делимично обавља пословање.

2. Под изразом „стална пословна јединица” подразумева се нарочито:

- 1) средиште управе;
- 2) огранак;
- 3) пословница;

- 4) фабрика;
 - 5) радионица; и
 - 6) рудник, извор нафте или гаса, каменолом или друго место искоришћавања природних богатства.
3. Градилиште или грађевински или монтажни радови чине сталну пословну јединицу само ако трају дуже од дванаест месеци.
4. Изузетно од претходних одредаба овог члана, под изразом „стална пословна јединица“ не подразумева се:
- 1) коришћење објекта и опреме искључиво у сврхе ускладиштења, излагања или испоруке добра или робе која припада предузећу;
 - 2) одржавање залихе добра или робе која припада предузећу искључиво у сврху ускладиштења, излагања или испоруке;
 - 3) одржавање залихе добра или робе која припада предузећу искључиво са сврхом да је друго предузеће преради;
 - 4) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху куповине добра или робе или прибављања обавештења за предузеће;
 - 5) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху обављања, за предузеће, сваке друге делатности која има припремни или помоћни карактер;
 - 6) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху делатности наведених у тач. 1) до 5) у било којој комбинацији, под условом да је укупна делатност сталног места пословања која настаје из ове комбинације припремног или помоћног карактера.
5. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, када лице - осим заступника са самосталним статусом на кога се примењује став 6. овог члана - ради у име предузећа и има и уобичајено користи у држави уговорници овлашћење да закључује уговоре у име предузећа, сматра се да то предузеће има сталну пословну јединицу у тој држави у односу на делатности које то лице обавља за предузеће, осим ако су делатности тог лица ограничene на делатности наведене у ставу 4. овог члана које, ако би се обављале преко сталног места пословања, не би ово стално место пословања чиниле сталном пословном јединицом према одредбама тог става.
6. Не сматра се да предузеће има сталну пословну јединицу у држави уговорници само зато што у тој држави обавља своје послове преко посредника, генералног комисионог заступника или другог представника са самосталним статусом ако та лица делују у оквиру своје редовне пословне делатности.
7. Чињеница да компанија која је резидент државе уговорнице контролише или је под контролом компаније која је резидент друге државе уговорнице или која обавља пословање у тој другој држави (преко сталне пословне јединице или на други начин), сама по себи није довољна да се једна компанија сматра сталном пословном јединицом друге компаније.

Члан 6.
ДОХОДАК ОД НЕПОКРЕТНОСТИ

1. Доходак који резидент државе уговорнице оствари од непокретности (укључујући доходак од пољопривреде или шумарства) која се налази у другој држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави.
2. Израз „непокретност“ има значење према закону државе уговорнице у којој се односна непокретност налази. Овај израз у сваком случају обухвата прилатке непокретности, сточни фонд и опрему која се користи у пољопривреди и шумарству, права на која се примењују одредбе општег закона о земљишној својини, плодоуживање непокретности и права на променљива или стална плаћања као накнаде за искоришћавање или за право на искоришћавање минералних налазишта, извора и других природних богатстава; бродови и ваздухоплови не сматрају се непокретностима.
3. Одредбе става 1. овог члана примењују се на доходак који се оствари непосредним коришћењем, изнајмљивањем или другим начином коришћења непокретности.
4. Одредбе ст. 1. и 3. овог члана примењују се и на доходак од непокретности предузећа и на доходак од непокретности која се користи за обављање самосталних личних делатности.

Члан 7.
ДОБИТ ОД ПОСЛОВАЊА

1. Добит предузећа државе уговорнице опорезује се само у тој држави, осим ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази. Ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице, добит предузећа може се опорезивати у тој другој држави, али само до износа који се приписује тој сталној пословној јединици.
2. Зависно од одредбе става 3. овог члана, када предузеће државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази, у свакој држави уговорници се тој сталној пословној јединици приписује добит коју би могла да оствари да је била одвојено и посебно предузеће које се бави истим или сличним делатностима, под истим или сличним условима и да је пословала потпуно самостално са предузећем чија је стална пословна јединица.
3. При одређивању добити сталне пословне јединице, као одбици признају се трошкови који су учињени за потребе сталне пословне јединице, укључујући трошкове управљања и опште административне трошкове, било у држави у којој се налази стална пословна јединица или на другом месту.
4. Добит која се приписује сталној пословној јединици може се одредити на основу посебног књиговодства које води стална пословна јединица. Ако је уобичајено да се у држави уговорници добит која се приписује сталној пословној јединици одређује на основу расподеле укупне добити предузећа на његове посебне делове, решење из става 2. овог члана не спречава ту државу уговорнику да таквом уобичајеном расподелом одреди добит која се опорезује;

усвојени метод расподеле треба да буде такав да резултат буде у складу с начелима која су садржана у овом члану.

5. Сталној пословној јединици не приписује се добит ако та стална пословна јединица само купује добра или робу за предузеће.

6. За потребе претходних ставова, добит која се приписује сталној пословној јединици одређује се истом методом из године у годину, осим ако постоји оправдан и доволjan разлог да се поступи друкчије.

7. Када добит обухвата делове дохотка који су регулисани посебним члановима овог уговора, одредбе овог члана не утичу на одредбе тих чланова.

Члан 8.

МЕЂУНАРОДНИ САОБРАЋАЈ

1. Добит предузећа државе уговорнице од обављања међународног саобраћаја бродом или ваздухопловом опорезује се само у тој држави.

2. За потребе овог члана, израз „добит предузећа државе уговорнице од обављања међународног саобраћаја бродом или ваздухопловом”, обухвата и добит од:

- 1) давања у закуп бродова или ваздухоплова без посаде и горива; и
- 2) коришћења, одржавања или давања у закуп контејнера (укључујући приколице и другу опрему за превоз контејнера);

од стране тог предузећа, када је то давање у закуп или коришћење, одржавање или давање у закуп, према потреби, повремено повезано са обављањем међународног саобраћаја бродом или ваздухопловом.

3. Одредбе става 1. овог члана примењују се и на добит од учешћа у пулу, заједничком пословању или међународној пословној агенцији.

Члан 9.

ПОВЕЗАНА ПРЕДУЗЕЋА

1. Ако

- 1) предузеће државе уговорнице учествује непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа друге државе уговорнице; или
- 2) иста лица учествују непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа државе уговорнице и предузећа друге државе уговорнице;

и ако су и у једном и у другом случају, између та два предузећа, у њиховим трговинским или финансијским односима, договорени или наметнути услови који се разликују од услова који би били договорени између независних предузећа, добит коју би, да нема тих услова, остварило једно од предузећа, али је због тих услова није остварило, може се укључити у добит тог предузећа и сходно томе опорезовати.

2. Ако држава уговорница укључује у добит предузећа те државе добит за коју је предузеће друге државе уговорнице опорезовано у тој другој држави, и сходно томе је опорезује, и ако је тако укључена добит она добит коју би предузеће првопоменуте државе остварило да су услови договорени између та два предузећа били они услови које би договорила независна предузећа, та друга држава врши одговарајућу корекцију износа пореза који је у њој утврђен на ту добит. Приликом вршења те корекције, водиће се рачуна о осталим одредбама овог уговора и, ако је то потребно, надлежни органи држава уговорница међусобно ће се консултовати.

Члан 10.

ДИВИДЕНДЕ

1. Дивиденде које исплаћује компанија резидент државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Дивиденде се могу опорезивати и у држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник дивиденди резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од:

- 1) 5 одсто бруто износа дивиденди ако је стварни власник компанија (изузимајући ортачко друштво) која непосредно има најмање 25 одсто капитала компаније која исплаћује дивиденде;
- 2) 10 одсто бруто износа дивиденди у свим другим случајевима.

Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене ових ограничења. Овај став не утиче на опорезивање добити компаније из које се дивиденде исплаћују.

3. Израз „дивиденде”, у овом члану, означава доходак од акција или других права учешћа у добити која нису потраживања дуга, као и доходак од других права компаније који је порески изједначен са дохотком од акција у законима државе чији је резидент компанија која врши расподелу.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник дивиденди, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави или обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној пословној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.

5. Ако компанија која је резидент државе уговорнице остварује добит или доходак из друге државе уговорнице, та друга држава не може да заведе порез на дивиденде које исплаћује компанија, осим ако су те дивиденде исплаћене резиденту те друге државе или ако акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној пословној јединици или сталној бази која се налази у тој другој држави, нити да нерасподељену добит компаније опорезује порезом на нерасподељену добит компаније, чак и ако се исплаћене дивиденде или нерасподељена добит у потпуности или делимично састоје од добити или дохотка који су настали у тој другој држави.

Члан 11.

КАМАТА

1. Камата која настаје у држави уговорници а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице, може се опорезивати у тој другој држави.
2. Камата се може опорезивати и у држави уговорници у којој настаје, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник камате резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа камате. Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене овог ограничења.
3. Изузетно од одредаба става 2. овог члана, камата која настаје у држави уговорници а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице опорезује се само у тој другој држави ако је прималац стварни власник камате и ако камату оствари:
 - 1) влада друге државе уговорнице или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе;
 - 2) централна или народна банка друге државе уговорнице;
 - 3) финансијска институција коју у потпуности поседује влада друге државе уговорнице или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе.
4. Израз „камата”, у овом члану, означава доходак од потраживања дуга сваке врсте, независно од тога да ли су обезбеђена залогом и да ли се на основу њих стиче право на учешће у добити дужника, а нарочито доходак од државних хартија од вредности и доходак од обvezница или записа, укључујући премије и награде на такве хартије од вредности, обvezнице или записи. Казнена камата не сматра се каматом за сврхе овог члана.
5. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник камате, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој камата настаје, преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави или ако обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а потраживање дуга на које се плаћа камата је стварно повезано с том сталном пословном јединицом или сталном базом. У том случају се примењују, према потреби, одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.
6. Сматра се да камата настаје у држави уговорници када је исплатилац камате резидент те државе. Када лице које плаћа камату, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у тој држави уговорници сталну пословну јединицу или сталну базу у вези са којом је повезан дуг на који се плаћа камата, а ту камату сноси та стална пословна јединица или стална база, сматра се да камата настаје у држави у којој се налази стална пословна јединица или стална база.
7. Ако износ камате, због посебног односа између платиоца камате и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду потраживање дуга за које се она плаћа, прелази износ који би био уговорен између платиоца камате и стварног власника, одредбе овог члана примењују се само на износ који би био уговорен да таквог односа нема. У том случају вишак плаћеног износа

опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 12.

АУТОРСКЕ НАКНАДЕ

1. Ауторске накнаде које настају у држави уговорници а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Ауторске накнаде могу се опорезивати и у држави уговорници у којој настају, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник ауторских накнада резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од:

- 1) 5 одсто бруто износа ауторских накнада наведених у подставу 1) става 3. овог члана;
- 2) 10 одсто бруто износа ауторских накнада наведених у подставу 2) става 3. овог члана.

Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене ових ограничења.

3. Израз „ауторске накнаде”, у овом члану, означава плаћања било које врсте која су примљена као накнада:

- 1) за коришћење или за право коришћења ауторског права на књижевно, уметничко или научно дело, укључујући биоскопске филмове и филмове или траке за телевизију или радио;
 - 2) за коришћење или за право коришћења патента, заштитног знака, нацрта или модела, плана, тајне формуле или поступка или за коришћење или за право коришћења индустријске, комерцијалне или научне опреме или за обавештења која се односе на индустријска, комерцијална или научна искуства.
4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник ауторских накнада, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој ауторске накнаде настају, преко сталне пословне јединице која се налази у тој другој држави уговорници или у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој другој држави, а право или имовина на основу којих се ауторске накнаде плаћају стварно припадају тој сталној пословној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.

5. Сматра се да ауторске накнаде настају у држави уговорници када је исплатилац резидент те државе. Када лице које плаћа ауторске накнаде, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у држави уговорници сталну пословну јединицу или сталну базу у вези са којом је настала обавеза плаћања ауторских накнада, а те ауторске накнаде падају на терет те сталне пословне јединице или сталне базе, сматра се да ауторске накнаде настају у држави у којој се налази стална пословна јединица или стална база.

6. Ако износ ауторских накнада, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду коришћење, право или информацију за које се оне плаћају, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника да таквог односа нема, одредбе овог члана примењују се само на износ који би тада био уговорен. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 13.

КАПИТАЛНИ ДОБИТАК

1. Добитак који оствари резидент државе уговорнице од отуђења непокретности наведене у члану 6. овог уговора, а која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Добитак од отуђења покретних ствари које чине део пословне имовине сталне пословне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретних ствари које припадају сталној бази коју користи резидент државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, укључујући и приходе од отуђења те сталне пословне јединице (саме или заједно с целим предузећем) или сталне базе, може се опорезивати у тој другој држави.

3. Добитак који оствари предузеће државе уговорнице од отуђења бродова или ваздухоплова који се користе у међународном саобраћају или од покретних ствари које служе за коришћење тих бродова или ваздухоплова опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

4. Добитак који оствари резидент државе уговорнице од отуђења акција или упоредивих интереса који више од 50 одсто своје вредности остварују непосредно или посредно од непокретности која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

5. Добитак од отуђења имовине, осим имовине наведене у ст. 1, 2, 3, и 4. овог члана, опорезује се само у држави уговорници чији је резидент лице које је отуђило имовину.

Члан 14.

САМОСТАЛНЕ ЛИЧНЕ ДЕЛАТНОСТИ

1. Доходак који оствари физичко лице резидент државе уговорнице од професионалних делатности или од других самосталних делатности опорезује се само у тој држави, осим ако за обављање својих делатности има сталну базу коју редовно користи у другој држави уговорници. Ако има такву сталну базу, доходак се може опорезивати у другој држави, али само онај његов део који се приписује тој сталној бази.

2. Израз „професионалне делатности“ посебно обухвата самосталне научне, књижевне, уметничке, образовне или наставне делатности, као и самосталне делатности лекара, адвоката, инжењера, архитекта, стоматолога и рачуновођа.

Члан 15.
РАДНИ ОДНОС

1. Зависно од одредаба чл. 16, 18, 19. и 21. овог уговора, зараде, накнаде и друга слична примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа опорезују се само у тој држави, осим ако се рад обавља у другој држави уговорници. Ако се рад обавља у другој држави уговорници, таква примања која се у њој остварују могу се опорезивати у тој другој држави.
2. Изузетно од одредаба става 1. овог члана, примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа у другој држави уговорници опорезују се само у првопоменутој држави:
 - 1) ако прималац борави у другој држави у периоду или периодима који укупно не прелазе 183 дана у периоду од дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години; и
 - 2) ако се примања исплаћују од стране или у име послодавца који није резидент друге државе; и
 - 3) ако примања не падају на терет сталне пословне јединице или сталне базе коју послодавац има у другој држави.
3. Изузетно од претходних одредаба овог члана, примања остварена из радног односа обављеног на броду или ваздухоплову који предузеће државе уговорнице користи у међународном саобраћају, могу се опорезивати у тој држави.
4. Изузетно од претходних одредаба овог члана, примања која оствари резидент државе уговорнице из радног односа опорезују се само у тој држави ако су примања исплаћена за рад обављен у другој држави уговорници у вези са градилиштем, грађевинским или монтажним радовима, за период који не прелази дванаест месеци у којем то градилиште, грађевински или монтажни радови не представљају сталну пословну јединицу у тој другој држави.

Члан 16.
ПРИМАЊА ДИРЕКТОРА

Примања директора и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице, у својству члана одбора директора компаније која је резидент друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

Члан 17.
УМЕТНИЦИ И СПОРТИСТИ

1. Изузетно од одредаба чл. 7, 14. и 15. овог уговора, доходак који оствари резидент државе уговорнице као извођач од личног обављања делатности позоришног, филмског, радио или телевизијског уметника, музичара или спортисте у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.
2. Ако доходак од лично обављених делатности извођача или спортисте не припада лично извођачу или спортисти него другом лицу, тај доходак се, изузетно од одредаба чл. 7, 14. и 15. овог уговора, може опорезивати у држави уговорници у којој су обављене делатности извођача или спортисте.

3. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана, не примењују се на доходак који уметници или спортсти остваре од делатности које се обављају у држави уговорници ако се посета тој држави у потпуности или углавном финансира из јавних фондова једне или обе државе уговорнице или њихових политичких јединица или јединица локалне самоуправе, или су делатности обављене у оквиру програма културне или спортске размене који су одобриле обе државе уговорнице. У том случају, доходак се опорезује само у држави уговорници чије је уметник или спортиста резидент.

Члан 18.

ПЕНЗИЈЕ, ПЛАЋАЊА ПО ОСНОВУ СОЦИЈАЛНОГ ОСИГУРАЊА И СЛИЧНА ПЛАЋАЊА

1. Примања која оствари физичко лице, резидент државе уговорнице, по основу законодавства о социјалном осигурању друге државе уговорнице, или по основу било које друге шеме из фондова које је основала та друга држава или њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе, могу се опорезивати у тој другој држави.

2. У складу са одредбама става 1. овог члана и члана 19. став 2. овог уговора, пензије и друга слична примања која настају у држави уговорници и исплаћују се резиденту друге државе уговорнице, било по основу ранијег радног односа или не, опорезују се само у другој држави уговорници. Пензије и друга слична примања могу се опорезивати у првопоменутој држави уговорници ако:

- 1) су доприноси које је корисник платио пензијској шеми били одбијени од корисниковог опорезивог дохотка у првопоменутој држави уговорници, на основу закона те државе; или
- 2) доприноси које је платио послодавац не представљају опорезиви доходак за корисника у првопоменутој држави уговорници, на основу закона те државе.

3. Сматра се да пензије и друга слична примања настају у држави уговорници ако их исплаћује пензијски фонд или друга слична институција која обезбеђује пензијске шеме, у којима физичка лица могу да учествују у циљу обезбеђења пензијских погодности, ако је тај пензијски фонд или друга слична институција основана, призната за пореске сврхе и подлеже контроли у складу са законима те државе.

Члан 19.

ДРЖАВНА СЛУЖБА

1. 1) Зараде, накнаде и друга слична примања које плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе физичком лицу, за услуге учињене тој држави или политичкој јединици или јединици локалне самоуправе, опорезују се само у тој држави.
- 2) Зараде, накнаде и друга слична примања опорезују се само у другој држави уговорници ако су услуге учињене у тој држави, а физичко лице је резидент те државе које је:
 - (1) држављанин те државе; или

- (2) које није постало резидент те државе само због вршења услуга.
2. 1) Независно од одредаба става 1. овог члана, пензије и друга слична примања које физичком лицу плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе непосредно или из фондова, за услуге учињене тој држави или политичкој јединици или јединици локалне самоуправе опорезује се само у тој држави.
 - 2) Пензије и друга слична примања опорезују се само у другој држави уговорници ако је физичко лице резидент и држављанин те државе.
3. Одредбе става 1. овог члана примењују се и у односу на зараде, накнаде и друга слична примања која се исплаћују запосленима у:
- 1) у случају Србије:
 - (1) Народној банци Србије;
 - (2) Представништву Привредне коморе Републике Србије у Републици Кореји;
 - (3) Представништву Туристичке организације Србије у Републици Кореји;
 - (4) Агенцији за страна улагања и промоцију извоза (СИЕПА) као и у другим институцијама које врше функцију државне службе, а које могу бити прецизиране и договорене у писмима које размењују надлежни органи држава уговорница.
 - 2) у случају Кореје:
 - (1) Националној банци Кореје;
 - (2) Корејској извозно-увозној банци;
 - (3) Корејској корпорацији за осигурање трговине;
 - (4) Корејској инвестиционој корпорацији;
 - (5) Корејској финансијској корпорацији;
 - (6) Корејској агенцији за промоцију трговине и улагања, као и у другим институцијама које врше функцију државне службе, а које могу бити прецизиране и договорене у писмима које размењују надлежни органи држава уговорница.
4. Одредбе чл. 15, 16, 17. и 18. овог уговора примењују се на зараде, накнаде, пензије и друга слична примања за услуге учињене у вези са привредном делатношћу државе уговорнице или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе.

Члан 20.

СТУДЕНТИ

Студент или лице на стручној обуци које је непосредно пре одласка у државу уговорницу било резидент или је резидент друге државе уговорнице, а борави у првопоменутој држави искључиво ради образовања или обучавања, не опорезује се у тој држави за примања која добија за издржавање, образовање или обучавање, под условом да су та примања из извора ван те државе.

Члан 21.

ПРОФЕСОРИ, УЧИТЕЉИ И ИСТРАЖИВАЧИ

1. Физичко лице које борави у држави уговорници ради предавања или истраживања на универзитету, вишој школи, школи или другој сличној признатој образовној институцији у тој држави и које је резидент или је непосредно пре тог боравка било резидент друге државе уговорнице, изузима се од опорезивања у првопоменутој држави уговорници за примања за предавања или истраживања у периоду који није дужи од две године од дана његовог првог боравка у том циљу.

2. Одредбе става 1. овог члана не примењују се на примања од истраживања, ако то истраживање није у јавном интересу, већ првенствено у личном интересу одређеног лица или више лица.

Члан 22.

ОСТАЛИ ДОХОДАК

1. Делови дохотка резидента државе уговорнице, без обзира на то где настају, који нису регулисани у претходним члановима овог уговора опорезују се само у тој држави.

2. Одредбе става 1. овог члана не примењују се на доходак, осим на доходак од непокретности дефинисане у ставу 2. члана 6. овог уговора, ако прималац тог дохотка - резидент државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази или ако у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се у њој налази, а право или имовина на основу којих се доходак плаћа стварно су повезани са сталном пословном јединицом или сталном базом. У том случају се, према потреби, примењују одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.

Члан 23.

ОТКЛАЊАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

1. У Србији се двоструко опорезивање отклања на следећи начин:

Ако резидент Србије остварује доходак који се, у складу с одредбама овог уговора, може опорезивати у Кореји, Србија одобрава, као одбитак од пореза на доходак тог резидента, износ једнак порезу на доходак који је плаћен у Кореји.

Тај одбитак не може бити већи од дела пореза на доходак, како је обрачунат пре извршеног одбијања, који одговара дохотку који се може опорезивати у Кореји.

Ако је, у складу с неком одредбом овог уговора, доходак који оствари резидент Србије изузет од опорезивања у Србији, Србија може, при обрачунавању пореза на остали доходак тог резидента, да узме у обзир изузети доходак.

2. У Кореји се двоструко опорезивање отклања на следећи начин:

У складу са корејским законом који се односи на одобравање кредита у односу на корејски порез, за порез који је плаћен у било којој другој земљи (који не утиче на његов општи принцип опорезивања):

- 1) Ако резидент Кореје остварује доходак из Србије који се, у складу са одредбама овог уговора, сходно законима Србије, може опорезивати у Србији, у односу на тај доходак, износ пореза који се плаћа у Србији признаје се као кредит у односу на корејски порез који се разрезује том резиденту. Износ кредита не може бити већи од дела корејског пореза који одговара том дохотку, како је обрачунат пре него што је кредит одобрен.
- 2) Ако је доходак остварен из Србије дивиденда коју компанија која је резидент Србије исплаћује компанији која је резидент Кореје и која поседује најмање 10 одсто издатих гласачких акција или акционарског капитала компаније која исплаћује дивиденде, кредит ће узети у обзир српски порез који плаћа компанија на добит из које се исплаћује дивиденда.

Члан 24.

ЈЕДНАК ТРЕТМАН

1. Држављани државе уговорнице не подлежу у другој држави уговорници опорезивању или захтеву у вези с опорезивањем које је друкчије или теже од опорезивања и захтева у вези с опорезивањем, посебно у односу на резидентност, којима држављани те друге државе у истим условима, подлежу или могу подлећи. Ова одредба се, независно од одредаба члана 1. овог уговора, примењује и на лица која нису резиденти једне или обе државе уговорнице.
2. Опорезивање сталне пословне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници не може бити неповољније у тој другој држави од опорезивања предузећа те друге државе која обављају исте делатности. Ова одредба не може се тумачити тако да обавезује државу уговорничу да резидентима друге државе уговорнице одобрава лична ослобађања, олакшице и умањења за сврхе опорезивања због личног статуса или породичних обавеза које одобрава својим резидентима.
3. Камата, ауторске накнаде и друге исплате које предузеће државе уговорнице плаћа резиденту друге државе уговорнице, при утврђивању опорезиве добити тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су плаћене резиденту првопоменуте државе, осим када се примењују одредбе члана 9. став 1, члана 11. став 7. или члана 12. став 6. овог уговора.
4. Предузећа државе уговорнице чију имовину потпуно или делимично поседују или контролишу, посредно или непосредно, један или више резидената друге државе уговорнице, у првопоменутој држави уговорници не подлежу опорезивању или обавези у вези с опорезивањем, које је друкчије или теже од опорезивања и обавеза у вези с опорезивањем коме друга слична предузећа првопоменуте државе подлежу или могу подлећи.
5. Одредбе овог члана примењују се, изузетно од одредаба члана 2. овог уговора, на порезе сваке врсте и описа.

Члан 25.

ПОСТУПАК ЗАЈЕДНИЧКОГ ДОГОВАРАЊА

1. Ако лице сматра да мере једне или обе државе уговорнице доводе или ће довести до тога да не буде опорезовано у складу с одредбама овог уговора, оно може, без обзира на правна средства предвиђена унутрашњим законом тих држава, да изложи свој случај надлежном органу државе уговорнице чији је резидент или, ако његов случај потпада под став 1. члана 24. овог уговора оне државе уговорнице чији је држављанин. Случај мора бити изложен у року од три године од дана првог обавештења о мери која доводи до опорезивања које није у складу с одредбама овог уговора.
2. Ако надлежни орган сматра да је приговор оправдан и ако није у могућности да сам дође до задовољавајућег решења, настојаће да случај реши заједничким договором с надлежним органом друге државе уговорнице ради избегавања опорезивања које није у складу с овим уговором. Постигнути договор примењује се без обзира на временска ограничења у унутрашњем закону држава уговорница.
3. Надлежни органи држава уговорница настоје да заједничким договором отклоне тешкоће или нејасноће које настају при тумачењу или примени овог уговора. Они се могу и заједнички саветовати ради отклањања двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени овим уговором.
4. Надлежни органи држава уговорница могу непосредно међусобно комуницирати, ради постизања договора у смислу претходних ставова овог члана.

Члан 26.

РАЗМЕНА ОБАВЕШТЕЊА

1. Надлежни органи држава уговорница размењују обавештења за која се може предвидети да ће бити од значаја за примену одредаба овог уговора или за администрирање или принудно извршење унутрашњих закона који се односе на порезе сваке врсте и описа које заводе државе уговорнице или њихове политичке јединице или јединице локалне самоуправе, ако опорезивање предвиђено тим законима није у супротности с овим уговором. Размена обавештења није ограничена чл. 1. и 2. овог уговора.
2. Обавештење примљено, на основу става 1. овог члана, од државе уговорнице сматра се тајном исто као и обавештење добијено према унутрашњим законима те државе и може се саопштити само лицима или органима (укључујући судове и управне органе) који су надлежни за разрез или наплату, принудно или судско извршење, решавање по жалбама, у односу на порезе наведене у ставу 1. овог члана или у односу на контролу напред наведеног. Та лица или органи користе обавештења само за те сврхе. Они могу саопштити обавештења у јавном судском поступку или у судским одлукама.
3. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не могу се ни у ком случају тумачити као обавеза државе уговорнице да:
 - 1) предузима управне мере супротне законима или управној пракси те или друге државе уговорнице;

- 2) даје обавештења која се не могу добити на основу закона или у редовном управном поступку те или друге државе уговорнице;
 - 3) даје обавештења која откривају трговинску, пословну, индустриску, комерцијалну или професионалну тајну или пословни поступак или обавештење чије би саопштење било супротно јавном поретку.
4. Уколико држава уговорница тражи обавештења у складу са овим чланом, друга држава уговорница ће користити своје мере да би прибавила тражена обавештења, чак и да тој другој држави та обавештења можда нису потребна за сопствене пореске сврхе. Обавеза садржана у претходној реченици подлеже ограничењима из става 3. овог члана, осим ако би та ограничења онемогућила државу уговорницу да даје обавештења само због тога што не постоји домаћа потреба за таквим обавештењима.
5. Одредбе става 3. овог члана не могу се ни у ком случају тумачити као могућност државе уговорнице да одбије давање обавештења само зато што обавештења поседује банка, друга финансијска институција, заступник или лице које ради у агенцији или у фидуцијарном својству или које има везе са власништвом интереса у лицу.

Члан 27.

ЧЛНОВИ ДИПЛОМАТСКИХ МИСИЈА И КОНЗУЛАТА

Одредбе овог уговора не утичу на пореске повластице чланова дипломатских мисија или конзулате предвиђене општим правилима међународног права или одредбама посебних уговора.

Члан 28.

ОГРАНИЧЕЊЕ У ПОГОДНОСТИМА

1. У односу на чл. 10, 11, 12, 13. и 22. овог уговора, резидент државе уговорнице нема право на погодности које су, иначе, овим уговором одобрене резидентима држава уговорница, ако је главни разлог или један од главних разлога било ког лица које се бави емитовањем или преносом акција или било ког лица које се бави заснивањем или преносом потраживања дуга за које се плаћа камата или било ког лица које се бави преносом права у односу на које се доходак исплаћује, био коришћење погодности овог члана, путем тог емитовања, заснивања или преноса.
2. Одредбе овог члана уговора не могу се тумачити тако да, на било који начин, ограничавају примену било које одредбе закона државе уговорнице који има за циљ да спречи избегавање или утају пореза.

Члан 29.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

1. Државе уговорнице дипломатским путем писмено обавештавају једна другу када су испуњене њихове уставне формалности предвиђене за ступање на снагу овог уговора.
2. Овај уговор ступа на снагу датумом последњег од тих обавештења, а његове одредбе се примењују:

- 1) у Србији: у односу на порезе на доходак који је остварен у свакој пореској години која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која непосредно следи годину у којој Уговор ступа на снагу;
- 2) у Кореји:
- (1) у односу на порезе по одбитку, за износе који се плаћају првог јануара или после првог јануара прве календарске године која следи годину у којој Уговор ступа на снагу, и
 - (2) у односу на остале порезе, за пореску годину која почиње првог јануара или после првог јануара прве календарске године која следи годину у којој Уговор ступа на снагу.

Члан 30.

ПРЕСТАНАК ВАЖЕЊА

Овај уговор остаје на снази док га не откаже једна од држава уговорница. Држава уговорница може отказати овај уговор дипломатским путем, достављањем писменог обавештења о престанку његовог важења најкасније шест месеци пре краја било које календарске године по истеку пете године од дана ступања на снагу овог уговора. У том случају, овај уговор престаје да се примењује:

- 1) у Србији: у односу на порезе на доходак који је остварен у свакој пореској години која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која непосредно следи годину у којој је дато обавештење о престанку важења;
- 2) у Кореји:
- (1) у односу на порезе по одбитку, за износе који се плаћају првог јануара или после првог јануара прве календарске године која следи годину у којој је дато обавештење о престанку важења, и
 - (2) у односу на остале порезе, за пореску годину која почиње првог јануара или после првог јануара прве календарске године која следи годину у којој је дато обавештење о престанку важења.

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, од стране својих влада, потписали овај уговор.

Сачињено у Београду овог 22. дана јануара 2016. године, у два оригинална примерка, на српском, корејском и енглеском језику, с тим што су сва три текста подједнако веродостојна. У случају било какве разлике у тумачењу, меродаван је енглески текст.

ЗА
РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ
ДУШАН ВУЈОВИЋ

ЗА
РЕПУБЛИКУ КОРЕЈУ
ЛИ ДО-ХУН

ПРОТОКОЛ:

У тренутку потписивања Уговора између Републике Србије и Републике Кореје о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак, доле потписани су се сагласили о следећим одредбама које чине саставни део Уговора.

I. Уз чл. 11. и 12.

1. Ако после потписивања овог уговора, Србија потпише уговор о избегавању двоструког опорезивања са трећом државом која је чланица ОЕЦД и ако тај уговор садржи ниже стопе пореза по одбитку, надлежни орган Србије ће, без одлагања, након потписивања тог уговора, обавестити надлежни орган Кореје о одговарајућим променама. Надлежни органи држава уговорница ће се, што је могуће пре, срести ради снижења стопа предвиђених у чл. 11. и 12. овог уговора.

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, од стране својих влада, потписали овај протокол.

Сачињено у Београду овог 22. дана јануара 2016. године, у два оригинална примерка, на српском, корејском и енглеском језику, с тим што су сва три текста подједнако веродостојна. У случају било какве разлике у тумачењу, меродаван је енглески текст.

ЗА
РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ
ДУШАН ВУЈОВИЋ

ЗА
РЕПУБЛИКУ КОРЕЈУ
ЛИ ДО-ХУН

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.

О БРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Уставни основ за доношење Закона

Уставни основ за доношење овог закона, садржан је у члану 97. тачка 1. Устава Републике Србије, према коме Република Србија, између осталог, уређује и обезбеђује свој међународни положај и односе са другим државама и међународним организацијама и у члану 99. став 1. тачка 4. Устава, према коме Народна скупштина потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. Разлози за потврђивање Уговора и циљеви који се њиме желе остварити

Нацрт уговора између Републике Србије и Републике Кореје о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак (у даљем тексту: Уговор) након две рунде преговора (у Београду, од 7. до 9. децембра 2010. године и Сеулу, од 15. до 16. новембра 2011. године као и, накнадних, електронских консултација надлежних експерата) парафиран је у Београду 5. децембра 2012. године. Две стране су се сагласиле о потреби предузимања свих мера неопходних за што скорије потписивање Уговора.

С тим у вези, Влада је, Закључком 05 Број: 018-920/2013 од 4. фебруара 2013. године, усвојила Нацрт уговора између Републике Србије и Републике Кореје о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак (тачка 1. Закључка).

Влада је задужила тадашње Министарство финансија и привреде да предложи лице које ће, у име Владе, као заступника Републике Србије, потписати наведени уговор, онда када се са корејском страном постигне договор о термину и месту потписивања, као и о нивоу потписника (тачка 2. Закључка).

Имајући у виду наведено, договорено је да Уговор потпише др Душан Вујовић, министар финансија.

Влада је, Закључком 05 Број: 119-14019/2015 од 30. децембра 2015. године, овластила др Душана Вујовића, министра финансија, да у име Владе, као заступника Републике Србије, потпише Уговор између Републике Србије и Републике Кореје о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак (тачка 1. Закључка).

Уговор је потписан 22. јануара 2016. године у Београду. У име Владе, као заступника Републике Србије, Уговор је потписао др Душан Вујовић, министар финансија а, у име Републике Кореје, Ли До-Хун, амбасадор Републике Кореје у Републици Србији.

Закључење Уговора представља значајан допринос унапређењу билатералне привредне и финансијске сарадње Републике Србије и Републике Кореје, јер се њиме отклања проблем двоструког опорезивања физичких и правних лица - резидената две државе. Уговор обезбеђује заједничке критеријуме за одређивање права опорезивања појединих категорија доходка.

Напомињемо, да Уговор стимулише улагање капитала резидената Републике Србије у Републици Кореји и резидената Републике Кореје у Републици Србији.

Имајући у виду наведено, генерално можемо закључити да закључење Уговора обезбеђује правни предуслов за ефикасније привређивање и конкурентност предузећа Републике Србије у Републици Кореји, односно предузећа Републике Кореје у Републици Србији, што представља значајан допринос унапређењу билатералне привредне и финансијске сарадње.

Посебно указујемо, да Уговор представља предуслов за значајна будућа улагања корејских инвеститора у привреду Републике Србије, односно стварање услова за њихово учешће у процесу приватизације, али и за коришћење одговарајућих финансијских инструмената за подстицање виших облика билатералне економске сарадње.

III. Објашњење основних правних института и појединачних решења

Одредбом члана 1. овог закона предвиђа се потврђивање Уговора између Републике Србије и Републике Кореје о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак, потписаног 22. јануара 2016. године у Београду.

Одредба члана 2. овог закона садржи текст Уговора између Републике Србије и Републике Кореје о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак у оригиналу на српском језику.

Одредба члана 3. уређује ступање на снагу овог закона.

IV. Оцена потребних финансијских средстава за спровођење
Закона

За спровођење овог закона нису потребна финансијска средства из буџета Републике Србије.